

PINCHUK ART CENTRE

Джефф Волл

Гарі Х'юм

Колекційна Платформа 2

02. 2012 | 04. 2012

PinchukArtCentre
pinchukartcentre.org

Ілля Чічкан у співпраці з Psycho,
ЛОГОТИП PINCHUKARTCENTRE
(З СЕРІЇ «ЗАДНІЙ ПРОХІД ДО
МУЗЕЮ»), 2011, полотно, олія,
графіті, 300 x 120 см, фрагмент
(зліва вгорі)

РАС-UA 4 ІЛЛЯ ЧІЧКАН,
ЕКСПОЗИЦІЯ РАС 2011/2012
(посередині зліва)

Програма 2012

02. 2012 | 04. 2012

Джефф Волл

Гарі Х'юм

Колекційна Платформа 2

РАС-UA 5-6

04. 2012 | 10. 2012

Аніш Капур

Колекційна Платформа 3

РАС-UA 7-9

10. 2012 | 01. 2013

Future Generation Art Prize 2012

Андреас Гурскі

Колекційна Платформа 3

РАС-UA 10-11

Майбутнє

Обкладинка:
Джефф Волл, **ЮНАК, ЩО ЗМОК ПІД ДОЩЕМ**, 2011,
желатинно-срібний друк,
284,2 x 158,7 см
Гарі Х'юм, **БАСЕЙН НА СВІЖОМУ ПОВІТРІ**, 2011, глянцева фарба, алюміній, 122 x 274,5 см.
Фото: Стівен Вайт

КОЛЕКЦІЙНА ПЛАТФОРМА 2,
експозиція РАС 2011/2012:
Олафур Еліассон, **П'ЯТИКРАТНЕ ОКО**, 2000, високоякісна сталь, дзеркало, 157,5 x 157,5 x 74,9 см (внизу зліва)
Річард Філліпс, **БЛАЖЕННА МАТЕР**, 2000, полотно, олія, 213,4 x 182,9 см (внизу)

Майбутнє – це перспектива, що вимагає рахуватися з надіями та побажаннями, особливо якщо можеш озирнутися на довгі часи становлення.

Цей чудовий 2011 рік, що минув, закінчився у PinchukArtCentre вражаючою виставкою 20 номінантів другого сезону першої національної мистецької премії в Україні – це Премія PinchukArtCentre – і захоплюючою церемонією нагородження лауреатів. Авторитетне міжнародне журі (Кейт Буш, Єкатерина Дьоготь, Олафур Еліассон, Павло Маков, Ханс Ульріх Обріст, Марк Олів'є Валер) визначило нові таланти і переможців.

Майже 90 тис. відвідувачів упродовж двох місяців засвідчили рекордне зростання інтересу публіки до мистецтва загалом і української мистецької сцени зокрема, а також до постійної зацікавленості PinchukArtCentre майбутнім поколінням. Прийдешня програма 2012 року ґрунтується на іншому проекті майбутнього, другому сезони Future Generation Art Prize, першій глобальній мистецькій премії для молодих художників віком до 35 років з усього світу – ще одному важливому внеску PinchukArtCentre в майбутнє.

У 2012 році, окрім постійно діючої виставки власної багатогранної міжнародної колекції, PinchukArtCentre представить численні міжнародні виставки, зокрема, серед основних – персональні проекти Гарі Х'юма та Джеффа Волла. Велика літня виставка буде присвячена Анішу Капуру. Це його перша масштабна персональна виставка у Східній Європі, яка також міститиме багато нових робіт. Уже

згаданий другий сезон Future Generation Art Prize підсумує рік, процедура подачі заявок на цю першу глобальну мистецьку премію почнеться 2 лютого. Двадцятка номінантів та Микита Кадан, переможець Премії PinchukArtCentre 2011, представлять свої роботи разом із новими творами Андреаса Гурскі, цьогорічного митця-патрона. У грудні 2012 року міжнародне журі визначить переможця, який отримає 100 тисяч доларів.

Окрім цього, ми плануємо спеціальний сюрприз для наших українських та закордонних відвідувачів під час Чемпіонату Європи з футболу влітку.

Мауріціо Каттелан, який нині має неймовірно вражаючу ретроспективну виставку в Guggenheim в Нью-Йорку, вирішив відійти від справ – тож подивимося, який проект PinchukArtCentre з Каттеланом представлять влітку.

Яке захопить майбутнє – запрошуємо до PinchukArtCentre у 2012 році.

ЕКХАРД ШНАЙДЕР

Джефф Волл

ФОТОГРАФІЯ: У СВІТЛІ, ЧОРНА,
КОЛЬОРОВА, БІЛА І ТЕМНА

Фотографічні, масштабні, змістовні картини Джеффа Волла, чи то лайт-бокси, чи то чорно-білі принти, створюють композиції, що зображують сучасне життя у манері, яка колись вважалася притаманною виключно живопису.

«Краса фотографії вкорінена у великому колажі, яким і є повсякденне життя. Тобто це комбінація цілком конкретних і специфічних речей, що створюються ніким і кожним, все, що стає доступним лише після того, як поєднується в картину». (Джефф Волл в інтерв'ю Аріель Пелен, Phaidon, 1996)

Здається, враження від роботи Волла так само захопливе, як від масштабного живописного полотна – картини, що, окремо розташована на стіні, розкриває нам щось унікальне і важливе. Волл – провідний з-поміж тих митців, хто впродовж минулих тридцяти років привнесли властивості живописних масштабних полотен у фотографію. Деякі його роботи, приміром, «Знищена кімната» (1978 р.) чи «Фотографія для жінок» (1979 р.),

ЗНИЩЕНА КІМНАТА, лайт-бокс,
159 x 234 см. Всі зображення робіт
Джеффа Волла люб'язно надані
White Cube, © митець.

ГРА У ВІЙНУ, 2007,
желатинно-срібний друк,
247 x 302,6 см

містили прямі посилання на знакові картини, таким чином увиразнюючи зв'язок між різновидами мистецтва. «Знищена кімната» є «спогадом» про картину «Смерть Сарданапала» (1827 р.) Ежена Делакруа; «Фотографія для жінок» має подібний зв'язок із картиною «Бар «Фолі-Бержер»» Едуарда Мане (1882 р.). Ці образи становлять частину того, про що ми можемо думати як про спільний архів, який використовує мережу жанрових класифікацій для виокремлення та створення значень. Для Волла розуміння зображення завжди поєднане з впізнаванням жанру або комплексу жанрів, через які воно (зображення) ідентифікує себе.

Митець розповідає нам, що всі його картини мають за основу випадкові зустрічі – те, що він побачив на вулиці, почув або підслухав, прочитав, уявив, згадав або те, що йому примарилось. Він називає свою творчість «кінематографією», натакаючи на асоціації зі способом, яким знімки створюються у процесі зйомок фільму. Під час зйомок фільму можливий будь-який різновид фотографії –

скрупульозна драматургічна майстерність і штучні конструкції, зображення, що здаються зробленими фоторепортером, аматорські снапшоти і взагалі все, що завгодно. Волл високо цінує ту унікальну творчу свободу, що стала можливою у фотографії за відмови від пріоритету «документалістики» як протиположності «штучному». Він працює по обидва боки цієї межі, часом навіть в тій самій картині.

НОРА, 2004, желатинно-срібний друк, 161,5 x 189 см (зліва)
ГУРТ І НАТОВП, 2011, цифровий друк, 234,9 x 428,4 см (внизу)

Волл працював з новими цифровими візуальними технологіями від початку 1990-х рр. Вони розширили його мистецьку практику і дозволили йому працювати з такими формами фотомонтажу, які

були майже неможливими до початку використання комп'ютерів в царині фотографії. Його монтаж непомітний і його картини завжди здаються єдиними і цілісними, як традиційні фотографії.

«Схожість» між світом і зображеннями організовується або регулюється по-різному у різних практиках. «Мистецтво може на щось посилається, звідкись запозичати або навіть імітувати інші речі, як, приміром, велика кількість митців-фотографів імітували фотожурналістів. Але воно не приймає всю

БОКС, 2011, кольоровий струйний друк, 223 x 383,2 см

повноту правил, які охоплюють або визначають те, звідки позичає – принцип або умова автономності мистецтва забезпечує це. Я вважаю, наше розуміння цього є результатом деконструкції, що тривала роками, або навіть і десятиліттями». (Джефф Волл в інтерв'ю Аріель Пелен)

PinchukArtCentre поєднує найновіші роботи Волла разом із вибраними картинами, створеними раніше, велика частина з яких взята з особистої колекції митця. Виставка містить культові роботи, такі, як «Гра у війну» (2007 р.), а також лайт-бокси та нові кольорові фотографії, серед яких монументальна «Гурт і натовп», одна з найбільших робіт митця.

Джефф Волл народився в 1946 р. у Ванкувері, Канада. Він найбільш знаний своїми фотографічними зображеннями, підсвіченими у лайт-боксах. Його теми варіюються від «майже документальних» побіжних поглядів на міське і приміське повсякдення до детально розроблених, штучно сконструйованих зображень. Він мав багато міжнародних персональних виставок, включно з ICA, Лондон (1984), Irish Museum of Modern Art, Дублін (1993), Whitechapel Gallery, Лондон (2001), Kunstmuseum Wolfsburg (2001), HasselbladCenter, Гереборг (2002), Astrup Fearnley Museum, Осло (2004) і ретроспективи в Schaulager, Базель (2005), Tate Modern, Лондон (2005), Deutsche Guggenheim, Берлін (2007) і Museum of Modern Art, Нью-Йорк (2007).

Гарі Х'юм КРАСА

Картини Гарі Х'юма зазвичай просто приваблюють своєю красою. Вони зроблені з використанням глянцевої побутової фарби на алюмінієвих листах, що і визначає його мистецьку практику як поєднання концепції, форми та емоції.

Протягом навчання наприкінці 1980-х в Goldsmiths у Лондоні, Х'юм досяг першого мистецького успіху, створивши знамениті «Door Paintings»/«Картини дверей» – відтворення в точних розмірах дверей лікарні. Цю серію він продовжував до 1993 р. Пізніше він пояснював свій перший радикальний вибір: *«Я просто намагався знайти якийсь предмет для зображення і побачив двері як ідеальну картину, яка була й об'єктом і мала прозоре символічне значення»*. «Door Paintings» для Х'юма ніколи не були простим копіюванням, вони були радше приводом, щоб почати малювати. Вони мали символічне значення і потенційно містили метафізичний натяк, не потребуючи зайвих пояснень. Тривалий період, упродовж якого Х'юм малював двері, а також специфічні структури й стратегії, які він використовував при їхньому малюванні, продемонстрували його тісний зв'язок із мінімалізмом і його тяжіння до формалістичного мистецтва.

Припинивши малювання дверей в 1993 р., Х'юм уник перетворення на формаліста. Картини цієї серії засвідчили, що концептуальність є осердям його творчості й завжди залишатиметься важливою, зокрема у таких картинах, як «Знак оклику» (2004), «Колесо, що пропускає» (2005) та «Отвір у формі труни» (2005). Його рішення закрити тему дверей згодом надало йому можливість повернутися до неї. Одна картина з серії «Door Paintings» буде представлена як частина цілком нової серії, «Тривога і кін», на виставці в PinchukArtCentre.

Картини дверей, як і більшість його інших робіт, повністю заперечують використання наративу. Однак, багато картин Х'юма неначе містять якусь обіцянку невикazanого наративу, яка, втім, ніколи не виконується. У своїй творчості Х'юм відштовхується від зображень, які, зазнавши тривалого процесу «абстрагування», зрідка можна відслідкувати у готовій роботі. Він розглядає зображення, від якого відштовхується, як «букет форм, з середини якого я можу знайти картину».

Як і тема дверей у 1988 р., ці зображення становлять лише причину для початку акту малювання, який для Х'юма, як здається, є боротьбою між матеріалом і формою – двома принципами, що присутньо визначають його творчість: *«Днями я зрозумів, що переймаюся виключно матеріалом і формою, і що матеріал повинен перетворитися на форму»*.

КОЛЕСО, ЩО ПРОПУСКАЄ, 2005,
глянцева фарба, алюміній, діам.
182 см.

Фото: Стівен Вайт.

Всі зображення робіт Гарі Х'юма
любезно надані White Cube,
© митець

БІКІНІ (ДВОМІСНИЙ НОМЕР 1)
2009, глянцева фарба, алюміній,
89 x 72 см.
Фото: Todd-White Art Photography

Обираючи глянцеvu побутову фарбу як протилежність до класичних олійної фарби чи акрилу, Х'юм обирає промисловий матеріал, який вже своєю природою створює прохолодні та блискучі поля кольорів. Ці поля окреслюють полотно і певним чином формують абстракції з ліній, що робить впізнавання форм ще складнішим.

Попри те, що Х'юм відмовляється від наративу у кінцевих формах і прочитанні своїх робіт, він сприймається як емоційний живописець, який знаходить сенс у меланхолії, що сяє крізь красу та чутливість його картин. *«Я люблю речі, наповнені сумом, в яких присутній жаль. Якщо я не можу побачити жаль у картині, тоді я думаю, що вона мені правдива».*

БІКІНІ (САЛОН), 2009, глянцева фарба, алюміній, 95 x 250 см.
Фото: Todd-White Art Photography (зліва)

ГОРНОСТАЙ, 2011, глянцева фарба, алюміній, 183 x 128 см.
Фото: Стивен Вайт (праворуч)

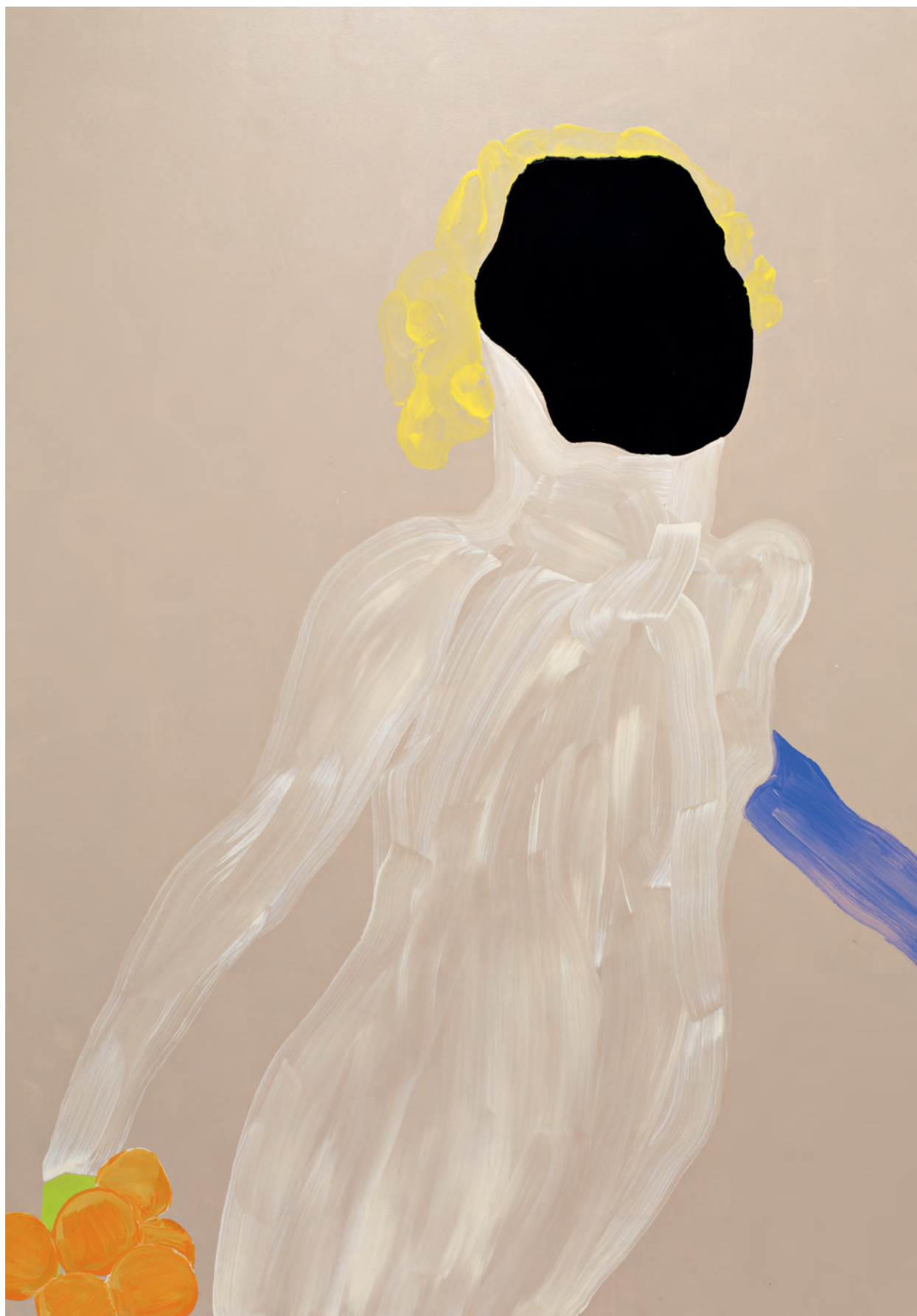
БІКІНІ (ДВОМІСНИЙ НОМЕР З ОКРЕМИМИ ЛІЖКАМИ 1 ЛІЖКО У ПРОХОДІ), 2009, глянцева фарба, алюміній, 109 x 70 см. Фото: Todd-White Art Photography (внизу)

Особливо глядача захоплюють своїми виражальними властивостями глянцевої фарби та абстракцією форм мотиви, пов'язані з природою, як, наприклад, у картинах «Птах» та «Квітка», що були створені у 2000-х. Темі картин Х'юма нині суттєво розширилися за рахунок появи абстрактних портретів відомих британських діячів та серій робіт, як наприклад «Американська засмага» (почата у 2006 р.), яку можна розуміти як «відповідь Америці, і як ми всі засмагаємо від американської політики та культури, війни і простих, складних речей на киталт цих. Все почалося з чірлідерз (групи підтримки спортивних команд). Вони мають просто фантастичну форму. Вони атлетичні. Вони супер-гімнасти».

Виставка в PinchukArtCentre пропонує цілісний погляд на Гарі Х'юма як митця, що перебуває у напруженому силовому полі краси й концептуальності. На виставці представлені деякі важливі, створені раніше роботи, а також нещодавні проекти, наприклад, «Райдуга», «Тривога і кін»», і кілька найновіших картин та скульптур, зокрема, «Бікіні», які до цього не виставлялися, так само як і інші малюнки та картини.

Гарі Х'юм (нар. в м. Тентерден, Великобританія, 1962 р.) – провідний британський митець, який мешкає в Лондоні та північній частині штату Нью-Йорк, США. Його твори були включені в 1997 р. до мандрівної виставки «Sensation» колекції Saatchi, яка була представлена в Лондоні, Берліні та Нью-Йорку. Він був номінантом на премію Тернера в 1996 р. та представляв Великобританію на Венеціанській бієнале в 1999 р. В 2001 р. він був обраний до Королівської академії. Персональні виставки були представлені на Бієнале в Сан-Пауло (1996), Венеціанській бієнале (1999), Whitechapel Art Gallery, Лондон (1999), The National Galleries of Scotland, Единбург (1999), Fundação La Caixa, Барселона (2000), Irish Museum of Modern Art, Дублін (2003), Kunsthau Bregenz (2004) та Kestnervesellschaft, Ганновер (2004).

Collection 2

PLATFORM

ЦИРКУЛЯЦІЯ

В Колекційній Платформі 2 PinchukArtCentre продовжує свою програмну лінію представлення вітчизняних та зарубіжних творів мистецтва з колекції. Колекційна Платформа 2 включає, серед іншого, твори митців: Бенксі, Артем Волокітін, Андреас Гурскі, Олафур Еліассон, Мауріціо Каттелан, Марк Квінн, Чак Клоуз, Олег Кулік, Джефф Кунс, Ліза Лу, Борис Михайлов, Томас Руфф, Сем Тейлор-Вуд, Олег Тістол, Річард Філліпс, Демієн Хьорст та Ілля Чічкан.

У фокусі: Андреас Гурскі, «Хамм, східна шахта», 2008

«Хамм, східна шахта» – це великоформатна скомпонована фотографія, що зображує так звану «чорну кімнату» у вугільній шахті, в якій шахтарі піднімають на гачках свій робочий одяг до стелі. Кольорова фотографія була зроблена у Німеччині, на вугільній шахті міста Хамм, що знаходиться у східній частині Рурського регіону. Заснована у 1873 р., шахта простяглася на глибину 1 500 м., і на ній працювало 2 500 робітників. Шахту закрили в 2010 році.

Фотографія, сконструйована з кількох знімків, створює монументальний образ одягу на передньому плані, який висить на ланцюгах, що проглядаються на середній площині картини. На найглибшому рівні зображення «глядачі» дивляться на одяг так, наче вони потрапили у мистецьку інсталяцію. «Хамм, східна шахта» перетворюється на простір кольору і форми. Робота розкривається в деталях одягу і підвішених матеріалів лише зблизька. Загалом картину можна сприймати як пам'ятник, що пов'язаний з історією та потужною соціальною ідентичністю виробництва, якого нині вже нема.

Андреас Гурскі народився в Лейпцигу, Німеччина, в 1955. Навчався в Folkwangschule, Ессен (1978-1981) та Staatliche Kunstakademie, Дюссельдорф (1981-1987). В Дюссельдорфі він вчився, зокрема, у проф. Бернда Бехера. У 1981-1984 рр. він працював над серійними роботами, а після 1984 р. почали з'являтися одиничні твори, кожен зі своєю окремою темою. Він мав багато персональних виставок, включно з Kunstmuseum Wolfsburg (1998), Museum of Modern Art, Нью-Йорк; Centro de Arte Reina Sofia, Мадрид; Centre Georges Pompidou, Париж (всі 2001), Kunstmuseum Basel та Haus der Kunst, Мюнхен (2007), Museum fur Moderne Kunst, Франкфурт (2008), Moderna Museet, Стокгольм і Vancouver Art Gallery, Ванкувер (2009).

ХАММ, СХІДНА ШАХТА, 2008,
кольоровий друк,
307 x 223,6 x 6,2 см (в рамці)

RAC
PINCHUK
ART
CENTRE

NOVI UA PROJEKT

UA 5

Микола
Маценко
НЕОФОЛЬК

РАС-UA пропонує простір для нових проектів українських митців у контексті Колекційної Платформи. РАС-UA 5 представляє Миколу Маценка, нар. 1960 р. у с. Прутівка на Франківщині.

Розмова Миколи Маценка з Бйорном Гельдхофом

Після знайомства з вашими роботами я був особливо вражений тією послідовністю, з якою ви розробляєте свою тему. Крізь усе, чим ви займалися, проходить головна ідея – це дослідження національної ідентичності України чи рефлексії про неї.

Це правда, бо я етнічний українець. На сьогодні курди залишилися єдиною етнічною групою, яка не має своєї держави. До 1991 такими були й українці. Це велике задоволення бути космополітом. І якби я був турком, я міг би бути космополітом, але у цьому сенсі я курд.

Ви маєте на увазі, що для вас визначення національної ідентичності все ще важливе?

На жаль, так і є. Знову ж, якщо проводити, приміром, паралель між іспанцем і каталонцем, то іспанець може забути про свою національну ідентичність і рухатися далі. Тому що в будь-якому разі він перебуває у першому вагоні потяга, тоді як каталонець – в останньому.

Ваша правда, бо завжди дуже цікаво, як Україна визначає себе сьогодні поза межами колишнього блоку Радянського Союзу.

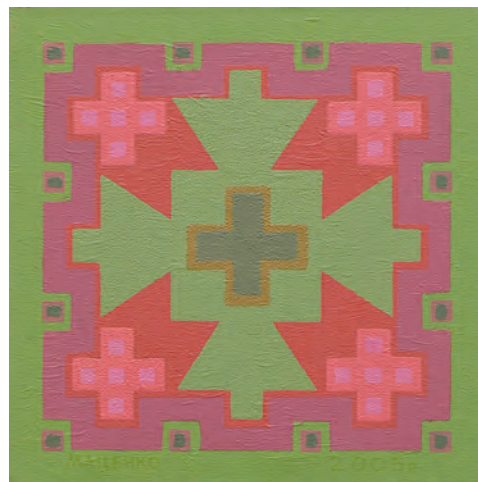
Можемо розглядати Україну як своєрідний магніт цього блоку – він залишився, де і був. Майже нічого не змінилося, ані в геополітичному сенсі в моєму регіоні, ані у процвітанні мого народу. Саме тому, навіть якби я захотів бути нормальним митцем без цього важкого рюкзака національної ідентичності за плечима, який я б дуже хотів викинути геть, бо він надто важкий і незручний, анахронічний і помітно немодний, я б не зміг цього зробити. Я дивлюся у дзеркало і бачу того, хто стоїть там, і розумію, що я не можу бути іншим, але тим, хто є там.

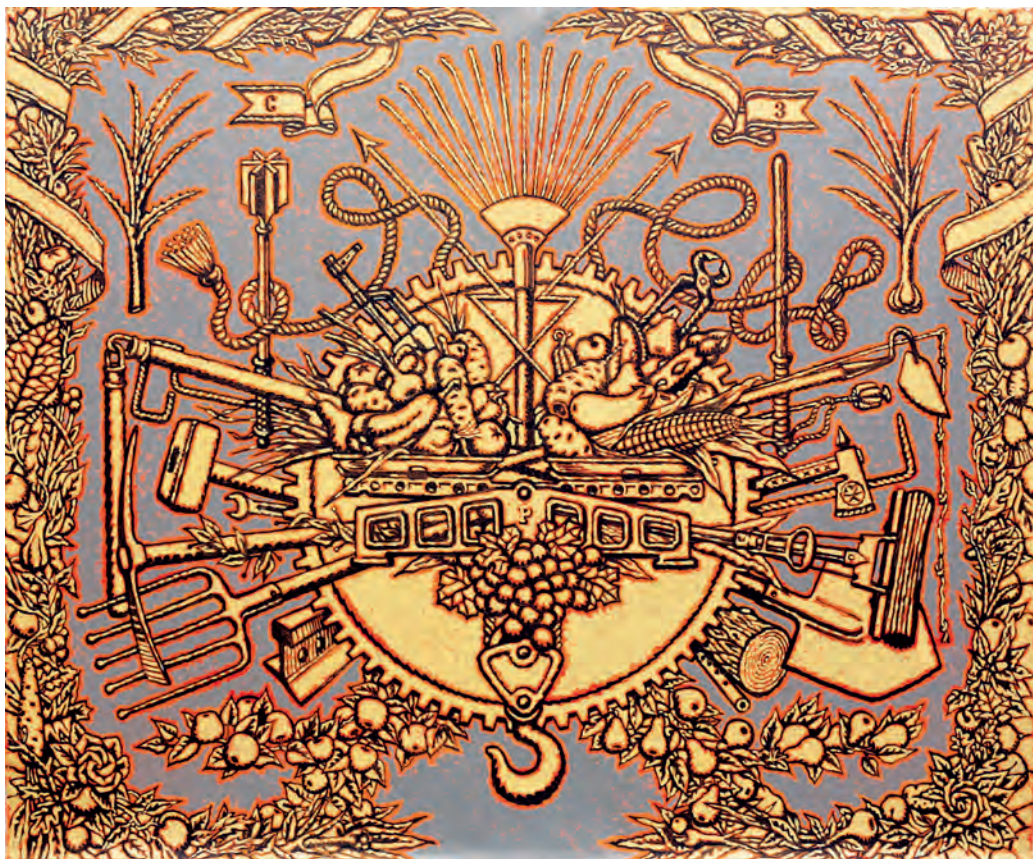
Як Ви вважаєте, у живописній серії «Геральдика», яка є напроцуд важливою для Вашої творчості, чи містять картини типові елементи української ідентичності? Чи не спрацювали б вони так само і в Грузії або Росії?

Справа у тому, що я живу на цій землі і використовую усі культурні нашарування, які існують тут. І Україна ніколи не була ізолюваною країною. Тож, ми можемо мати автентичні українські символи влади, приміром, булаву і, водночас, російські балалайку і самовар. Це реальність. Може здатися, що я етноцентричний, однак я не такий. Я дивлюся на цей світ широко відкритими очима. І я білінгв, принаймні.

В КОЖНУ ХАТУ – ПО КВАДРАТУ!
(Комерційно-просвітницька акція),
2005-2006

СХІД І ЗАХІД – РАЗОМ!, 2007,
олія, полотно, акрил, 165 x 200 см
(вгорі)

НЕОФОЛЬК, 2005, олія, полотно,
40 x 40 см (внизу зліва)

Це ваш найбільш абстрактний, концептуальний твір, де присутнє не тільки дослідження орнаменту, а й дослідження ідеї повторення та ідеї кольору в контексті потужної живописної традиції.

Серія сама по собі і кольори, які я використовую – це первинний імпульс мого серця, тоді як структура виринає з розуму. Бувають періоди, коли я використовую контрастні кольори, влітку, наприклад, потім, ближче до осені, вони стають монохромними, стриманими.

Я б хотів повернутися до одного з Ваших найбільш комунікативних проєктів – «В кожную хату по квадрату!».

Я навіть не сприймаю себе як автора цього проєкту, але люди так активно атакували мене своїми запитаннями, що я, як публічна людина, відчув відповідальність дати відповідь. Спочатку я просто словесно формулював відповіді, але згодом зрозумів, що повинен дати людям доступний Чорний Квадрат. Я створив сотню чорних квадратів на білому фоні; це не була точна копія з кракелюром, радше формально зроблений символ «Чорного квадрату» Малевича. Розмір був меншим на 5 мм від оригіналу, щоб уникнути юридичних проблем. Кожна картина була продана за 99 грн. Потім я зрозумів, що мої прибутки були меншими за витрати і ціна зросла до 199 грн.

Я продавав свої перші квадрати в Шаргороді і намагався бути чесним як митець, тому я пішов на базар і став між помідорами і перцем. Тоді я запропонував мій квадрат з позначкою, що він коштував один мільйон і після знижки вже коштує 199 грн. Пізніше я чув, як люди довкола перешіптувалися, що це був «Чорний квадрат» Малевича. Так я зрозумів, що люди знають цю роботу.

Якщо подивитися на вашу творчість, то можна вирізнити два типи робіт. Перший – це фігуративні роботи, пов'язані з геральдичною символікою, де Ви кажете: «Я творю у позитивному ключі», поєднуючи речі, створюючи певну ідентичність. Другий різновид приводить нас до проєкту, який ми зробимо в PinchukArtCentre: повторення орнаментів, які знову є доволі українськими, які ви повторюєте знову і знову, завжди у різних кольорах. Чи не могли б Ви розповісти безпосередньо про цей специфічний проєкт?

Це єдиний проєкт у моєму житті, де лінія йде не від голови, а від серця. Це рефлексія про килим з мого дитинства. З одного боку, я зробив з цього вправу з кольорами, а з іншого – це дуже духовна, емоційна і єдина ірраціональна робота у моїй мистецькій діяльності.

PinchukArtCentre – Освітня програма

Освіта – це основа діяльності PinchukArtCentre.

Вона слугує платформою для постійних дискусій та обміну поглядами між мистецтвом та суспільством. Регулярно проводяться лекції, дискусії, круглі столи і семінари з митцями, арт-критиками, філософами та представниками різних дисциплін.

Екскурсії

Двічі на день PinchukArtCentre запрошує відвідувачів на безкоштовні екскурсії у супроводі спеціально підготовлених гідів. Додатково пропонуються постійні екскурсії, організовані для учнів та студентів зі шкіл та університетів України у супроводі гідів PinchukArtCentre. **Вівторок – П'ятниця о 14:00 та 19:00.** Ви можете замовити приватну екскурсію. Будь ласка, заздалегідь надсилайте заявки на info@pinchukartcentre.org або телефонуйте за номером +38 (044) 590 08 58. Надаються екскурсії англійською мовою.

Екскурсії по Колекції

Двічі на тиждень PinchukArtCentre запрошує відвідувачів на спеціальні екскурсії по Колекційній Платформі.

Субота і Неділя о 14:00 та 19:00.

Тематичні екскурсії

Кожні вихідні PinchukArtCentre запрошує відвідувачів до участі у розмові, протягом якої будуть окремо обговорюватися 3-5 робіт, у процесі детального розгляду та дискусій, спрямованих на увиразнення голосу митця та його творчості. Тематичні екскурсії можуть бути організовані на замовлення для шкіл та університетів. **Субота і Неділя о 17:00.** Детальна інформація та розклад на нашій сторінці www.pinchukartcentre.org

Суботні дискусії

Щосуботи о 15:00 PinchukArtCentre проводить зустріч із запрошеним гостем. Кожна Суботня дискусія присвячена одній окремій роботі, її ключовим аспектам і творчості її автора.

Обговорення робіт з колекції

Кожного місяця PinchukArtCentre проводить відкритий діалог між Екхардом Шнайдером або Бйорном Гельдхофом і відвідувачами, присвячений одній із робіт Колекційної Платформи. Обговорення робіт з колекції PinchukArtCentre відбудеться **16 лютого та 15 березня.**

Сімейні неділі

Кожні два тижні в неділю о 14:00 PinchukArtCentre запрошує родини до відео-лаунжу на шостому поверсі. З дітьми проводять короткі екскурсії (від трьох до п'яти робіт) і тематичні майстер-класи, які відбуваються або в галереї, або в лаунжі. Тим часом, батьки мають можливість приєднатися до звичайної екскурсії PinchukArtCentre. Будь ласка, зверніть увагу, що групи чітко розмежовуються за віком, **від 4 до 6 років і від 7 до 9 років.** Щоб перевірити розклад за віком і надіслати заявку, будь ласка, звертайтеся за телефоном +38 (044) 590 08 58 або info@pinchukartcentre.org.

Оглядаємо – Розмовляємо

Кожні два тижні в неділю о 14:00 PinchukArtCentre запрошує юних відвідувачів віком **від 10 до 12 років** відвідати екскурсії, спрямовані на глибше обговорення та розуміння творів мистецтва, через діалог між дітьми та гідом.

Будь ласка, надсилайте заявки на info@pinchukartcentre.org або за телефоном +38 (044) 590 08 58.

Розуміння Музею

PinchukArtCentre пропонує спеціальний курс для учнів старшої школи, віком **від 14 до 16 років**. Курс складається з серії візитів, розмов та заходів у PinchukArtCentre, під час яких підлітки сконцентруються на дослідженні представленої виставки, їхньому сприйнятті та міркуваннях. Розуміння Музею надає можливість більш глибокого розуміння концепцій та ідей, отриманих під час відвідування та участі у заходах.

Лекції по Колекції

PinchukArtCentre розпочинає ґрунтовний теоретичний діалог і запрошує відвідувачів на відкриті лекції, які присвячені окремим

Відвідувачі на **КРУГЛОМУ СТОЛІ PINCHUKARTCENTRE:**

ПОЖИВА ДЛЯ РОЗУМУ (зліва)

Діти на **СІМЕЙНІЙ НЕДІЛІ** в PinchukArtCentre (праворуч вгорі)

творам з Collection Platform, представляючи їх в історико-мистецькому контексті. Лекції проводяться **щомісяця** Екхардом Шнайдером або Бйорном Гельдхофом у відео-лаунжі на 6-му поверсі.

Літературні ночі

PinchukArtCentre проводить Літературні ночі – читання вибраних або спеціально написаних творів, що мають відношення до робіт і художників, представлених у PinchukArtCentre. Одне зі спрямувань Літературної програми – поєднати представлені роботи з проблемою мистецької креативності. Куратор – Олександр Михед. Літературна ніч відбудеться **24 лютого**.

PinchukArtCentre зустрічається з регіонами

PinchukArtCentre запрошує до співпраці регіональних партнерів і митців з **Донеччини**. На зустрічі художники матимуть нагоду представити свої роботи, а куратори познайомляться з місцевим мистецьким контекстом. Зустріч відбудеться **22 березня**.

Мистецькі бесіди

PinchukArtCentre запрошує вас долучитися до 40-хвилинного діалогу з **Джеффом Воллом 4 лютого** і **Гарі Х'юмом 5 лютого**, які представлятимуть свої виставки в PinchukArtCentre.

Бесіда РАС-UA

PinchukArtCentre запрошує долучитися до діалогу з **Миколою Маценком 9 лютого**, який представляє свій проект в РАС-UA.

Інфоцентр

Інфоцентр надає інформацію про виставки, митців та програму. Відвідувачам пропонуються інтерв'ю митців, монографії, публікації преси, репродукції творів, інтерактивні моделі виставки та короткі фільми про митців, які беруть в ній участь. Центр розташований на другому поверсі й обладнаний 8 комп'ютерами та відео-екраном, які доступні всім відвідувачам.

Книгарня

Книгарня Taschen в PinchukArtCentre пропонує широкий вибір видань з міжнародного мистецтва і культури, включаючи історію мистецтва, архітектури, а також каталоги митців.

Розклад подій Освітньої програми PinchukArtCentre

04.02.	14:00	Мистецька бесіда з Джеффом Воллом
05.02.	14:00	Мистецька бесіда з Гарі Х'юмом
05.02.	14:00	Сімейна неділя
09.02.	19:00	Бесіда PAC-UA з Миколою Маценком
11.02.	15:00	Суботня дискусія присвячена Джеффу Воллу
12.02.	14:00	Оглядаємо – Розмовляємо
16.02.	19:00	Обговорення робіт з колекції PinchukArtCentre з Бйорном Гельдхофом
18.02.	15:00	Суботня дискусія присвячена PAC-UA
19.02.	14:00	Сімейна неділя
24.02.	19:00	Літературна ніч
25.02.	15:00	Суботня дискусія присвячена Гарі Х'юму
26.02.	14:00	Оглядаємо – Розмовляємо

03.03.	15:00	Суботня дискусія присвячена Джеффу Воллу
04.03.	14:00	Сімейна неділя
10.03.	15:00	Суботня дискусія присвячена PAC-UA
11.03.	14:00	Оглядаємо – Розмовляємо
15.03.	19:00	Обговорення робіт з колекції PinchukArtCentre з Бйорном Гельдхофом
17.03.	15:00	Суботня дискусія присвячена Гарі Х'юму
18.03.	14:00	Сімейна неділя
22.03.	12:00	PinchukArtCentre зустрічається з регіонами: Донецьк
24.03.	15:00	Суботня дискусія присвячена Джеффу Воллу
25.03.	14:00	Оглядаємо – Розмовляємо
31.03.	15:00	Суботня дискусія присвячена PAC-UA
01.04.	14:00	Сімейна неділя

Кураторська платформа

Кураторська платформа PinchukArtCentre надає шанс новому поколінню українців, відкриваючи доступ до необхідних джерел для розвитку їхніх фахових знань на найвищому міжнародному професійному рівні, допомагає їм стати професіоналами музейної галузі у царині сучасного мистецтва, що безпосередньо пов'язано з організацією програм та виставок.

«Кураторська платформа» – дворічна теоретично-прикладна програма, з повною зайнятістю. Програма відкрита для українців віком до 30 років і надає можливість розвитку професійних знань на високому міжнародному рівні, що дозволить стати фахівцем у кураторській справі, організації виставок, зв'язків з громадськістю, видавничій справі та освіти в контексті музею сучасного мистецтва.

Програма містить три головних складники:

■ **Теорія** – лекції провідних запрошених зарубіжних фахівців та семінари, під проводом ректора New Design University St.Pölten, доктора Стефана Шмідта-Вульффена (Stephan Schmidt-Wulffen) та магістра мистецтв Крістін Гаупт-Стаммер (Christine Haupt-Stummer);

Екхард Шнайдер, Генеральний директор PinchukArtCentre:

«В рамках освітнього наступу PinchukArtCentre, кураторська платформа є новим важливим внеском у наш невинний процес інвестування в українське мистецтво, митців та нове покоління».

■ **Дослідницький проект** – курс, в процесі якого учасники ґрунтовно досліджуватимуть різноманітні теми, пов'язані з контекстом українського мистецтва;

■ **Інтеграція в команду PinchukArtCentre** – послідовний практичний досвід залучення до структури PinchukArtCentre.

Профільні предмети програми: кураторська справа, менеджмент виставок, зв'язки з громадськістю, освіта, видавнича справа, маркетинг, спонсорство.

PinchukArtCentre почав цю програму з максимальною відкритістю до всіх українців віком до 30 років. Відбіркова комісія вибрала 5 слухачів з-понад 130 претендентів. Відібрані учасники

почали навчання в січні 2012 р. і отримують щомісячну стипендію в розмірі 500 доларів.

Програма була розроблена доктором Стефаном Шмідт-Вульффеном, ректором New Design University St.Pölten та ректором Академії образотворчого мистецтва Відня (2002-2011), спільно з магістром мистецтв Крістін Гаупт-Стаммер (Christine Haupt-Stummer), за тісної співпраці з Генеральним директором PinchukArtCentre Екхардом Шнайдером, а також арт-менеджером PinchukArtCentre Бйорном Гельдхофом.

PINCHUKARTCENTRE
ЗУСТРІЧАЄТЬСЯ З РЕГІОНАМИ:
Дніпропетровськ (зліва)
Відвідувачі на **ЛІТЕРАТУРНІЙ НОЧІ**
«ЧУТИ, ЩОБ БУТИ ПОЧУТИМ»
у рамках виставки Сінтії Марселле
«Бачити, щоб бути побаченим»
(далі зліва)

Фонд Віктора Пінчука

Фонд Віктора Пінчука – це міжнародний, приватний і не політичний благодійний фонд, заснований в Україні. Він був створений у 2006 році бізнесменом і громадським діячем Віктором Пінчуком. Його мета – надати новим поколінням можливість стати творцями майбутнього. Для реалізації цього розробляються проекти та формується партнерство як в Україні, так і поза її межами.

Фонд інвестує в трьох основних напрямках:

- інвестиції в людину, для примноження людського капіталу;
- інвестиції в суспільство, з метою підвищення рівня соціальної взаємодії;
- інвестиції у світ, заради поглиблення всесвітньої інтеграції.

Проекти Фонду Віктора Пінчука включають, серед іншого, мережу центрів для новонароджених «Колиска надії», найбільшу приватну стипендіальну програму в Україні «Завтра. UA», стипендіальну програму «Всесвітні студії» для закордонної освіти українських студентів, а також центр сучасного мистецтва PinchukArtCentre із Future Generation Art Prize та Премією PinchukArtCentre, які проводяться кожні два роки. До численних проектів також належать і *Круглий стіл з питань благодійності у Давосі* та *Український ланч у Давосі*, які проводяться щороку з нагоди щорічної зустрічі Світового економічного форуму, і міжнародну мережу YES (Ялтинська європейська

стратегія) з підтримки євроінтеграційних прагнень України. Фонд є членом Європейського центру фондів та Українського форуму грантодавців. Він співпрацює з Глобальною Ініціативою Клінтона, Інституцією Брукінгз, Інститутом міжнародної економіки Петерсена та іншими неурядовими організаціями.

www.pinchukfund.org

PinchukArtCentre

PinchukArtCentre – це найбільший і найдинамічніший приватний центр сучасного мистецтва у Центральній та Східній Європі. Як один із проектів Фонду Віктора Пінчука, він спрямований на підтримку художньої освіти, мистецької творчості та її шанування в Україні. Він надає суттєву підтримку культурному розвитку та вивільненню українського мистецтва та суспільства. Він робить важливий внесок у культурний діалог між Сходом та Заходом, між національною ідентичністю та інтернаціональними викликами. Ми впевнені, що сучасне мистецтво – це універсальна мова для всіх людей. Тому ми віримо в його потенціал у якості розвитку індивідуальності глядачів – в його потенціал долучитися до модернізації суспільства.

З часу відкриття у вересні 2006 до лютого 2012 р. PinchukArtCentre був місцем проведення понад 24 виставки і численних проектів, що привернули увагу понад 1 450 000 відвідувачів. Надаючи публіці максимальний доступ, PinchukArtCentre працює з 12:00 до 21:00 кожного дня, крім понеділка. Вхід вільний. PinchukArtCentre виставляє роботи, створені провідними міжнародними та українськими митцями, такими як Сергій Братков, Ілля Чічкан, Олафур Еліассон, Ентоні Гормлі, Андреас Гурскі, Дем'єн Хьорст, Джефф Кунс, Такаші Мураками, Арсен Савадов, Сем Тейлор-Вуд, Василь Цаголов та інших.

www.pinchukartcentre.org

ЦЕРЕМОНІЯ НАГОРОДЖЕННЯ ПРЕМІЇ PINCHUKARTCENTRE 2011: ведучий церемонії Кузьма, член журі Ханс Ульріх Обріст, володар Головної премії Микита Кадан та Віктор Пінчук (вгорі). Права сторінка: **ПЕРЕМОЖЦІ ПРЕМІЇ PINCHUKARTCENTRE 2011:** Микита Шаленний (Приз громадськості), Сергій Радкевич (Друга спеціальна премія), Микита Кадан (Головна премія) та Жанна Кадірова (Перша спеціальна премія) (зліва вгорі). **ПОСТАМЕНТ. ПРАКТИКА ВІТІСНЕННЯ, 2009-2011,** скульптура-переможець Микити Кадана (праворуч вгорі) **ГРУПОВЕ ФОТО НА ЦЕРЕМОНІЇ НАГОРОДЖЕННЯ,** зліва направо стоять: Кузьма, Діана Казакова, Наташа Шульте, Наталя Мітрохіна, Деніс Казван, Еюард Шнайдер, Ханс Ульріх Обріст, Олеся Хоменко, Лада Наконечна, Марк Олів'є Валер, Єкатерина Дьоготь, Павло Маков, Віктор Пінчук, Ірина Іванушкіна, Степан Рябенко, Кейт Буш, Володимир Кузнецов, Маша Шубіна; сидять: Іван Світличний, Данііл Галкін, Аліна Клейтман, Тарас Каменній, Микита Шаленний, Олексій Салманов, Микита Кадан, Сергій Радкевич, Гамлет Зінковський, Сергій Петлюк, Жанна Кадірова, Добриня Іванов, Біорн Гельдхоф

Церемонія нагородження Премії PinchukArtCentre

Огляд Премії PinchukArtCentre

Головна премія: Микита Кадан, «Постамент. Практика витіснення», 2009-2011. Журі одностайно визнало цю роботу найкращою на виставці: «Нас захопила чистота його ідеї і витончена, просторова манера, в якій цей задум реалізований. Цей позбавлений ностальгії анти-пам'ятник віддзеркалює суть історії та пам'яті, вказуючи, водночас, на майбутнє. Він спонукає до роздумів про довговічне та ефемерне. Нам сподобалося те, що ця робота вмістила масштабну ідею міста з його поточними мутаціями та перетвореннями: Київ як місто в постійному русі.»

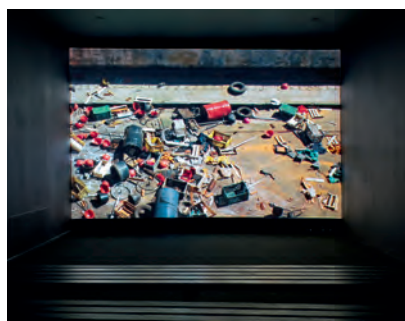

Перша спеціальна премія: Жанна Кадирова, «Без назви», 2011. Журі зауважило послідовність розвитку скульптурних робіт Жанни Кадирової: «Особливо високо ми оцінили вміння використовувати внутрішній і зовнішній простори: те, як однаково вдало розташувались її роботи і в галереї, і поза нею, що робить сумнівним традиційне розмежування мистецтва, яке представляється в громадських місцях і галереях. Роботи Жанни Кадирової тактильні і виразні. Ми з повагою поставилися до її об'ємного проекту, який, на нашу думку, включає низку складних концепцій про взаємини міста, мистецтва та архітектури, а також ґрунтовне вивчення картографії.»

Друга спеціальна премія: Сергій Радкевич, «Євхаристія», 2011. Журі з подивом і хвилюванням відзначило те, як Сергію Радкевичу вдається накладати релігійну іконографію на мову і форми стріт-арту: «Художник зумів створити надзвичайно сучасну мову з уламків минулого. З естетичної точки зору, ми вважаємо, що його робота чудово інтегрувалася в контекст та історію будівлі ринку. Така суміш форм та абстракцій, сучасного і традиційного в напружод жвавому громадському місці. Радкевич постійно шукає цікаві місця для свого мистецького втручання чи в міському середовищі, чи в природному ландшафті.»

Огляд виставки Сінтії Марселле

Сінтія Марселле, як переможець Future Generation Art Prize 2011, представила персональну виставку на другому поверсі PinchukArtCentre. Дві нові роботи були створені за рахунок її гранту в розмірі 40 тис. дол.

Виставка «Бачити, щоб бути побаченим» включала нову масштабну інсталяцію і спеціально створений фільм. Інсталяція є топологічним дослідженням простору, здійсненим за допомогою використання звичайних речей і промислових матеріалів – це рефлексії про історичну повторюваність жесту змітання пилу під килим, який ховає наші помилки, який приховує наш бруд.

СІНТІЯ МАРСЕЛЛЕ: БАЧИТИ, ЩОБ БУТИ ПОБАЧЕНИМ, експозиція, PinchukArtCentre 2011/2012

Виставки

Екхард Шнайдер, Бйорн Гельдхоф
Куратор: Бйорн Гельдхоф
Менеджер проекту «Джефф Волл»: Галина Стахурська
Менеджер проекту «Гарі Х'юм»: Ірина Іванушкіна
Логістика: Ольга Юркевич
Технічний менеджер і Головний інженер: Ігор Стефанович

PinchukArtCentre

Генеральний директор: Екхард Шнайдер
Арт-менеджер: Бйорн Гельдхоф
Виконавчий директор: Дмитро Логвин
Менеджери проектів: Галина Стахурська, Ірина Іванушкіна, Діана Казакова
Логістика: Ольга Юркевич

Менеджер Освітньої програми: Ольга Тихонова
Асистент команди: Ольга Цимбалюк
Асистент Генерального директора: Наталя Мітрохіна
Фінансовий менеджер: Андрій Янковий
Бухгалтерія: Зоя Калінчик, Вікторія Прокопенко, Людмила Стеля
Рецепція: Олеся Гдаль, Юлія Терехова
Технічний менеджер і Головний інженер: Ігор Стефанович
Головний технік: Костянтин Щербakov
Техніки: Сергій Зайченко, Віталій Верещак, Сергій Діптан

Департамент комунікацій

Директор з комунікацій: Денис Казван
Асистент департаменту комунікацій: Наталя Аністратова

PR-менеджери: Надія Ватulyова, Ольга Кудніченко
Голова WEB-комунікацій: Дмитро Коваль
Менеджер Інтернет-ресурсів: Катерина Андрющенко
Продакшн-менеджер: Олеся Моторна
Перекладач: Людмила Гудзь

Газета

Тексти: Екхард Шнайдер, Бйорн Гельдхоф
Дизайн: Ганс Вернер Хольцварт
Редактор видання: Люція Ейтель
Координатор: Діана Казакова
Переклад: Олександр Михед
Редактор українського перекладу: Лариса Бабій
Коректор: Тетяна Савельєва
Фотографії: Сергій Іллін, сторінки 2, 3, 5, 16-23
Copyright 2012 газети: PinchukArtCentre, Київ
Copyright робіт, фотографій, текстів: автори
Всі права застережені.

PinchukArtCentre

вул. Червоноармійська/Басейна 1/3-2, блок А, Бесарабський квартал, Київ, Україна, 01004
тел.: +38 (044) 590-08-58
e-mail: info@pinchukartcentre.org
www.pinchukartcentre.org

Години відвідання:

Вівторок — Неділя
з 12:00 до 21:00
Понеділок — вихідний
Вхід вільний

Прес-офіс

тел.: +38 (044) 494-11-48
e-mail: press@pinchukartcentre.org

Future Generation Art Prize

Другий сезон
глобальної арт-премії \$100 000
Відкрита для всіх митців віком до 35 років
Он-лайн подача заявок з
2 лютого до 15 квітня 2012
www.futuregenerationartprize.org